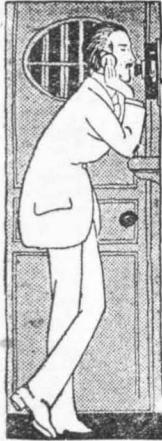

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

'Η δις ΑΝΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΥ ('Αθήναι), μάς γράφει :

Άγαπητό «Μπουκέτο». «Έχω νά σας γράψω για τὸν ίδιαν κοδό σύζυγο. Ο ἄνδρας είναι για κάθε μιά γυναικεία καρδιά δι παντοτενώς ἐφιάλτης. Κάθε γυναίκα, σταυρό σκέπτεται ότι φθάνει ἡ ὥρα νὰ συνδέσῃ τὴ ζωὴ της μὲ τὸν μέλλοντα σύζυγό της, παθαίνει λογχόδι κλονισμό, μόνο μ' αὐτῇ τῇ σκέψη. Ημέωρας ἔρχεται στὸ νοῦ της ἔνα ἀκαθόριστο σχέδιον πρόσωπο, μὲ χαρακτηριστικά μάλλον αστρηρά καὶ μὲ βασανιστικές διατέσεις. Καὶ δωμάς... πλαί σ' αὐτὸν ποὺ φαντάζεται τὸ σκηνόροκι' ἀπάκιο, παραστέκει κι' δι παπικόδι νέος, ποὺ ἀλλοιῶς πως κυριαρχεῖ στὸν κάθε γυναίκα. Έγω φαντάζομαι τὸν ιππότη τῆς καρδιᾶς μου μὲ κανονικό πρόσωπο, μὲ μάτια ἀμύγαδλωτά, κατὰ προτίμηση καστανά, μὲ μασλιά μάσυρα, ντυμένον ἀμέμπτως καὶ πολὺ κοσμικό. Θέλω νὰ είνει ἀρκετό μετρημένος στὰ λόγια του, νὰ μην ἔξωτερικεύῃ κάθε του σκέψη, δίνοντας μ' αὐτὸν στὸ δόλου του μιὰ μυστικοπάθεια πολὺ ἐλκυστική, σ' αὐτὴν ποὺ δόθηκεται κοντά του. Θέλω νὰ ψυχολογήῃ τὴ σύζυγον στὸν κάθε στιγμή καὶ νὰ μῆ τὸν κουράζην μὲ ἐπίμονες βασανιστικὲς ἐρωτήσεις. Ακόμη νὰ μῆ είναι ζηλιάρχης, σὲ πράγματα ποὺ ἀφοροῦν τὴν συνήθη εὐγενειά μου πρὸς τοὺς γνωστοὺς μου κύκλους. Θέλω νὰ εἴχῃ τὸ θάρρος νὰ συγχρήῃ μερικά ἀπότα, ποὺ θὰ τύχῃ νὰ κάμω... Ακόμη νὰ εἴχῃ τὸ οθένος ν' ἀπαιτήσῃ τὸν χωρισμό μας, εύθους διαταλάρῃ δι εἰναὶ δόντας τὴ ημέρα της συμβίωσης, καὶ νὰ χωρίσουμε σὰν καλοὶ φίλοι. Οταν δι σύζυγός μου θὰ εἴχῃ αὐτὰ τὰ προσόντα, νομίζω δι τὸ θά μπορέσῃ νὰ ζησῃ εὐτυχισμένος κοντά μου. Αννα Αποστολάτου

'Η ε., Π. Ν. Λ. ('Ιωάννινα), μάς γράφει, μὲ ἀξίεν συγχαρητηριῶν εἰλούσιναι καὶ ἀπλότα :

Άγαπητό μου «Μπουκέτο». Ο ίδιαν κοδό σύζυγος, κατὰ τὴ γνώμη μου, είναι δι ἄνδρας μου, καὶ θεωρῶ τὸν γάμον μου δι τὸν εὐτυχέστερον, καθόσον εἰς τὸν ἀνθρώπον αὐτὸν εὑρών δι, τι νωνειροπολούσα.

Τακτικὴ ἀναγνώστρια.

'Η δις Μ. Μ. Α. μάς ἀπαντᾷ :

Γιά μένα, δι ιδιαίτερος σύζυγος θὰ είνει ἔκεινος ποὺ δι μὲ νοιώθη καὶ δι τὴ θεωρῇ πάντοτε ὡς τὸ πολυτιμότερο του πράγμα. Γιατὶ καὶ ἔγα τὰ ίδια αἰσθήματα θὰ νοιώσω γιας ἔκεινον.

Μ. Μ. Α.

'Η δις ΑΜΑΡΥΛΛΙΣ (Γαλατᾶς Τροιζηνίας), μάς γράφει :

Άγαπητό «Μπουκέτο». Δέξου καὶ τὴ γνώμη μου. Ιδιαίτερος σύζυγος : ώγης καὶ εὐγενής. Εὐτυχής γάμος : ἔκεινος ποὺ στηρίζεται στὸ αἰσθήμα τῆς φιλίας.

Μὲ τιμήν «Αμαρυλλίς»

'Η δις ΚΑΙΤΟΥΛΑ Κ. Κ. ('Αθήναι), μάς γράφει :

Άγαπητό «Μπουκέτο». Τὸν σύζυγό μου δι τὸν θέλω σάχημο καὶ κούτο, μὲ βαρειά τοπέη. Επίσης δὲν μὲ στενοχωρεῖ δι θὰ είναι ἀπὸ αἰσθήμα δι ἀπὸ συνοικείουν δι γάμος μας. Καιτούλα Κ. Κ.

'Η ίππο τὸ ψευδώνυμον «Δις ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ» φίλη μας, μάς ἀπαντᾷ :

Χρυσό μου, λατρευτό μου «Μπουκέτακο». Πρώτα ἀ' δλα, σοῦ στέλνω τὰ συγχαρητήριά μου για τὴν ὠραία σου ίδεα, νά θέσης τὴν ἐρώτης «Πιούδις δι ίδιαν κοδό σύζυγος». Λοιπόν, τὸν ίδιαν κοδό σύζυγο, δι μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ τέτοιος, τὸν θέλω ὠραίο σὰν τὸν "Ἀδωνι", ἔξυπνο σὰν τὸν "Ἄιντστάιν", πιστὸ σὰν τὸν Δάντε στὴ Βεστάρκη του καὶ δυνατό σὰν τὸν "Ηρακλῆ". Θέλω νὰ είλησι ἔγω κι' Σπαρτάκις κι' αὐτὸς δὲ ελωτάς μου. Θέλω σκόμια δι ίδεες του νὰ μοιάζουν ἔκεινου ποὺ είχε τὴν ἐμπειρία νὰ θέση τὴν ἐρώτης «Πιούδις δι ίδιαν κοδό σύζυγος», καὶ στὸν διποὺ στέλνω θερμά συγχαρητήρια. Θά δημειλα

ΑΑ'

(ΤΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ ΜΑΣ, ΠΩΣ ΤΟΝ ΟΝΕΙΡΕΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΤΟΝ ΘΕΛΟΥΝ)

λιστα νὰ μάθω ποιὸς εἶχε αὐτὴ τὴν πρωτότυπη ἐμπειρία. Σε παρακαλώ πολὺ δὲ νὰ μοῦ ἀπαντήσῃς.

Μὲ ἀγάπη, «Δις Βαρόμετρον»

ΣΗΜ.—Κι' ἐμεὶς ἐδῶ ἀπαντούμε στὴν εἵματερ της καπιτάνιας τοῦ ίδιαν κοδό συζύγου τὴν είχε δὲ ο ώραδότερος νέος τοῦ γραφείου μας ...

'Η ίππο τὸ ψευδώνυμον «Δις ΤΑΛΙΑ» (Ζάκυνθος), φίλη μας, μάς γράφει :

Άθαναστο «Μπουκετάκι» μου, παρηγορεὶ στὴ μονάδια μου. Απαντῶ κι'

ἐγώ μὲ ειλικρίνεια στὴν ἐρώτησί σου γιὰ τὸν ίδιαν κοδό σύζυγο. «Έγω τὸν σύζυγό μου τὸν θέλω νὰ είνει συμπαθητικός, ἐργαστικός, καλός καὶ νὰ ἔχῃ θεμήρι καρδιά. Θέλω ἐπίσης τόσο αὐτός, δος κι' ξαρχή, νὰ μὴν είμαστε περήφανοι, γιατὶ νὰ έχουμε τὴν ἀγάπη τῶν συγγενῶν καὶ τὴν ἔκτιμηση τοῦ κόσμου. «Οσο γιὰ τὸν γάμο, ὁ εὐτυχέστερος, κατά τὴ γνώμη μου, είνε δια τατορθώσῃ δι σύζυγος νὰ νοιώσῃ τὸν χρακτήρα τῆς συζύγου του, διποὺ καὶ η σύζυγος τοῦ συζύγου.

«Δις Ταλία»

'Η δις ΡΟΔΑ ΣΑΡΑΝΤΟΥ (Πειραιές), μάς ἀπαντᾷ :

Άγαπημένο μου «Μπουκέτο». «Άδισαφορῶ γιὰ τὴν κοινωνικὴ θέση τοῦ μέλλοντος συζύγου μου. Δὲν μὲ πειράζει ἀν εἰνε πρίγκηπη μὲ πτώχως βιοπαλαστής, οὔτε ἀν είνε νέος ἢ γέρος. Θέλω μονάχα νάχη μιὰ μεγάλη καρδιά κι' εκεῖ σαν να μονάχη μετά τὸ θρόνο μου καὶ νὰ μὲ κάνη βασιλιάσσα του. Τὸ ἀν είνε ἐσανδός ἢ μελαχρινός, δι μ' ἐνδιαφέρει. Άρκει στὰ μάτια του νὰ καθεύδεταις δι αὐτὸς η ἀλήθεια καὶ τὸ μυαλό του νὰ κυθερώνῃ ἢ λογική. «Εστι μόνον δινεύουμει τὸν σύντροφο τῆς ζωῆς μου. Άλλα, ποὺ τέτοιος τοῦχη! Ρόδω Σαράντου

'Η δις ΕΝΑ ΑΥΡΙΑΝΟ ΤΡΥΦΕΡΟ ½, μάς ἀπαντᾷ :

Έκλεκτό μου «Μπουκέτο». «Η ἐρευνά σου ἐνθουσιάζει δηλες μας, σὰν υποψήφια θύματα τοῦ Ύμεναίους στὸ θέμα είμεθα, καὶ μάτις διδει τὴν εὐκαρίστα νὰ καλοεξετάσουμε τὸν ἀστού μας καὶ νὰ δούμε τὶ ζητάμε ἐπιτέλους ἀπὸ τοὺς... κατηραμένους αὐτοὺς Αδάμ, ποὺ δι θέσδ μας ὑποχρέωσε νὰ πέσουμε.... μαζὺ τους στὴ... Γῆ καὶ νὰ τοὺς... διευθύνουμε.... Γῆ αὐτὸς σκου καὶ μένα πᾶς τὸν θέλω, ἐν μέτρῳ καὶ ἐμμέτρως :

Τὴν καρδιά μου δὲ δύνωσι στὸν σύνθηρα, ποὺ δὲν θηταὶ σκυλί καὶ τὴ Τζ...μάνδρα,

μήτε σφέρος τις, καὶ δη...κυνίδος, διδάσκαλος, βίλασκος, ...Ιδανικός.

Δὲν μὲ δρέσουν ποσός δι θαλεγέναι, ποὺ δι ιοφράψι αὐτὸς μονάχης τοὺς ντυνει, σὰν...γορίλας θεμναι ποι ίδανικός,

ἡ διανο...στροφή ποι...δη...θηνίδος,

Θελανός δινθρό τὸ πάν νὰ χωνεύῃ,

δη τι κι' δην κάνω νέο τὸ παινεύη,

θεμναι πολλέρερος καὶ...μηγανός,

εἰς δὲ τὸ μαγεύεμα... ίδανικός.

Διλλως, τρογλόδοφος... ίδανικός,

θεμναι δηντρας μου κι...εικονός,

έμπροσ, μηνητήρες είμαι γιατρίνοι,

κοδινός, σάς δέω, για τη...βιτρίνα,

θεθ με ζητησ δ ίδανικός

κι κανένας για... βίλετε δισεβικός :

Θε τοδ κάμω πάντος έξεται,

για νε νε δη τη ίδεις του την Εκτοι.

Άλλο θήμω ποτε μην κυττάη,

θεως λέμω οι γιατροι : εικινίδως,

κι' δασφαλίδες δθ φρεδ δ ίδανικός !

Μὲ ἀπειρες εύχαριστες για τὰ έκστομηθέντα.

«Ἐνα Αύριανδ Τρυφέρο ½»

'Η δις ΚΟΠΙΝΝΑ (Χαροποια Σπάρτης), μάς γράφει :

Κατὰ τὴ γνώμη μου, ίδανικοι συζύγοι είνε ἔκεινοι που τὸν ένωντες δ ἀληθηνός, δ ἀγνός, δ ὑπέροχος τῶν ὑπερδρων ἔρωτας, διλαξάνδρου καὶ Ασπασίας Μάνου. Εὐτυχισμένοι νο θυτοί, δισ ένοιωσαν αὐτὸν τὸν έρωτα! Ή ἀληθινή, δη μοναδική ἀγάπη, δινεθάζει τὸν ἀνθρώπο σ' ἀνωτέρα ἐπι-

πεδα, τόν φέρνει κοντά στήν τελειότητα. Μονάχα ένας τά-
τοιος γάμος θά είναι εύτυχισμένος, γιατί ό δεσμός του θανατού
γλυκύτατα δεμένος με τούς κρίκους τής αληθινής αύτής σ-
γάπτης....

* * *

'Αγανωνόστρια μας ύπό τη Δράμα, με τό φυσιδόνυμο «ΜΙΑ ΦΙΛΗ ΣΟΥ», μαζί άπαντα :

«Αγαπημένο «Μπουκέτο». 'Η κ. 'Αν. Μακρίδης, άπαντωσα είς τό έρωτήμα σου περί Ιδανικού σύζυγου, μ' ἔπροκάλεσε ως ἄπαντήσως κι' ἔγω. Καὶ τὸ δικό μου στεφάνι τὰ δάχτυλα τῆς ἀγάπτης τοῦ πολέμει. 'Αλλά... πολὺ γρήγορα ἔγινε σιδερένιος κλοιός καὶ μ' ἔσφιξε καὶ μὲ τρέλλανε, καὶ μὲ πλήγωσε, μὲ μάτωσε... κι' ἀκόμα πονᾶ... Συνέπος τὸ στεφάνιον πού πλέκουν τὰ δάχτυλα τῆς ἀγάπτης δὲν είναι εύτυχισμένα. 'Ἄς μὴ γελιούντας τὰ κορίτσια, 'Ιδανικός σύζυγος θά είναι ἑκεῖνος πού θά τοὺς στελεῖ ή καλί τους Μοιρά. 'Η Μοιρά ἔκανε τὸν ἀνδρούλην τῆς κ. Μακρίδης τρυφέρδ καὶ τὸν γάμο της εύτυχισμένο. 'Οχι ἡ ἀγάπη, δχι...»

* * *

'Η δις Δ. ΕΙΓΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ (Κωνσταντινούπολις), μαζί γράφει :

«Αγαπημένο «Μπουκέτο». Ζητεῖτε νά σᾶς εύρωμεν τὸν Ιδανικὸν σύζυγον, συγχρόνως δὲ καὶ τὸν εὐτυχέστερον γάμον. 'Επειδὴ δῶμας κατ' ἔμε εἰναι ἀδύνατος ἡ εὑρεσίς καὶ τὸν δύο δομού, διὰ μὲν τὸ πρώτον ἐρώτημα θὰ σᾶς ἐδίδα τὴν ἀπάντησην δι τὸν Ιδανικὸν σύζυγος θά είναι ὁ ἐκλεκτὸς τῆς καρδιᾶς μου — κι' μὲν μὲν δέρην ἄκομη ἡ μ' ἔχη για δικτατόριοσσα του. Εἰς τὸ δεύτερον δὲ διτι, ἐπειδὴ δὲν μπορεῖ νά υπάρχει γάμος «εὐτυχέστερος, δύως τὸν δονομάζετε, πειριούζομεν απλῶς εἰς τὸν εὐτυχῆ, ὃ δοποὶς θὰ καταστῇ τοιούτους μόνον δταν μπορέων ν' ἀποκτήσω τὸν ἐκλεκτὸν τῆς καρδιᾶς μου, διότι ἀκόμη είμαι μικρή, μαζύ μὲ τὴν καρδιά του.

Μετό τῆς Τιμῆς

Δ. 'Εγγυονοπούλου

* * *

'Η ώπο τὸ φυσιδόνυμον «NANA» φί-
λη μας, μαζί άπαντα ἐμπέτρως, ἀπό τὰ
Χανιά τῆς Κρήτης :

Γιὰ νά ειμι εύτυχισμένη,
ἄκου τί ἔγω ποθῶ,
είμαι κάπως μετρημένη
καὶ μεγάλο δὲν ζητῶ.
Ἐναν ἄνδρα νοστιμόλη,
δχι μόρφω πολύ,
καὶ λιγακι δά...μικρούλη
γιά σκύπτω νά μιλή.
Πλούτη δὲν μ' ἐνδισφέρουν,
τὴν ἀλήθεια νά σου πῶ.
Τα παιδάκια διαφέρουν,
γιατί, ξέρεις, τ' σγαπώ.
Κι' ή ζωή μας νά διασάειν
ὅλη λούσουδα σπαρμένη.
«Nana»

* * *

'Η δις ΕΥΔΟΞΙΑ ΠΕΡΟΥΔΗ (Άθηνα), μαζί άπαντα :

«Αγαπημένο μου «Μπουκέτο». Μέσα στὴ θλίψι καὶ τὴν μοναξία, πο μὲ τριγύριζε, ἔχω έσενα γιας μόνο σύντροφο. Μέτις δωμορέσ σελίδες σου γύλικανες πολλὲς φορές τὴν πικραμένη ζωή μου. Γιὰ τὸν πρωτότυπο διαγωνισμὸ πού δί-
νεις, «Πιούς δ ἄδιανικος σύζυγος», σου σπαντὸς μὲ λίγα λό-
για. 'Έχω τὴ γνωμὴ δτανικὸς σύζυγος είναι ἑνας ἄνδρας πολύ - πολὺ ειλικρήνης, μορφωμένος καὶ συμπαθητικός, ἡ σφισσιώσις δὲ καὶ ή ἀγάπη τον νά είναι πάντα ἀληθινή γιας μέ-
να, διότι :

Γά τε εύτυχία στὴ ζωή δὲν έχει πολὺ μεγάλη,
ἀδάντων κι' ἀληθινή, ἀντ' τὴν ἀνάπτη δλλη.

Με ἔκτιμησιν.

* * *

'Η δις ΜΙΚΑ ('Αργοστόλιον), γράφει :

«Αγαπητό μου «Μπουκέτο». Κατὰ τὴν πειρωρισμένην ἀντί-
ληψίν μου, Ιδανικὸς μὲν σύζυγος είναι ἑκεῖνος δ όποιος συ-
κεντρώνει τέλεουν χρακτήρα, μόρφωσιν, ἔργασιαν καὶ νε-
ᾶτα. Ο ποδ εὐτυχισμένος δὲ στηρίζεται στὴν ἀγάπη, στὴν ἀληθινή ἀγάπη, καὶ στὴν ἀμο-
βασιανή εκτίμησι καὶ ἐμπιστοσύνη. Μὲ ἀγάπη. Μίκα
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες &
παντήσεις.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— 'Η πότισ στὰ μάγηα είναι παγκόσμιο κακό. τὸ δότοι καμμά θη-
σκία δι τὰ δάρα δέν μπόρεσσ νέ ξεριζώστη.

— Μά ωρες, παραδείγματος ζάριν, στὴν 'Απω Ανατολή, συνη-
θεῖσε στον πομπού τὸ δάραν τὸ αιμα, για νὰ διατηρη κα-
λές στέσεις μὲ τὰ πεντάματα ...

— 'Άλλο πάλιν ζήτοντα νέ ζεσαφαίσονταν τὴ φρονμάτα τῶν ὀμαλῶν
γυναικῶν δταν ποτισθεῖσαν δημάρτησαν ηγεταίς. Ξε-
χωτούς θεατεικεις ίδιοτερας.

— Σὲ μὰ πάλι της Αγγίλας, ἐξ ἄλλου, τὴν Οδάλιδορθ, οπαρέχει ήνα
μικρὸ μουσείο, στὸ δότοι διέτηνταν διάρροα ἀντιτείμενα μαρείας. Ξε-
χωτούς θεατεικεις ίδιοτερας.

— Τὰ τεταμένα αντά ποσεόρχονταν ἀπό δωρεες διαφόρων σύλλεκτων.

— Ποιάλιο επίσης πατεύουν δταν τὰ δίλιοντο δημόσια καὶ μάζ κανόνιν πορακόζούτος, ἀπεις νὲ καρ-
τούμεν ήνα πάλι αιτά επένα μας.

— 'Ενα πέταλο από πόδι γαδύονιον, πρεμασμένο στὸ κρεβάτι μας,
διάγκει τὰ φαντάσματα.

— 'Κι' ἔνα δόντη γιορνιούν, κρεμα-
μένο μὲ μά λιστρή ἀπό τὸ λαμπού,
πολαιμάνει τὶς θετερικές κρίσες.

— 'Η δημαρχία της Γλωσσούνης ἔ-
χει έναν οποίος ήνα πρωτότυπο σύντημα,
για νὰ κοντητει καὶ νὰ θεατη στὴν
επόδιο μῆρα μὰ τὰ δημοτικά της ι-
διοτικά φύλλα τῆς πόλεως.

— 'Τὰ οποίδειον τὰ δημάρχου της Δημαρχίας,
τὸ δότοι εἶναι πεποτότων πόλεμο, κατά
τὸν ίδιο τρόπο, μὲ τὸ ημετού φοιόγη
τοῦ 'Απεργοσκατείον.

— 'Ετοι τὸ κανόνιτον καὶ τὸ κα-
νόνιτα διαλογίμεν γίνεται ἀ-
πό τὸν ιτάλιον τοῦ 'Αστεροσκατείον.

— 'Σὲ μὰ πολιμελή ουγενέων Τσγ-
γάνων, τὸν Κούπερ, παραπότταν τὸ
ζέπτη φανόμενο :

— 'Οια τὰ μέλι της έχουν στὰ ζέ-
ρια καὶ στὶς πόδια ἀπό έξη δάχτυλα.

— 'Γιά τὰ περιφοίσιον τὸν δόρυθο, ἡ
άρχες τῆς πόλεως Νοτιόποταν τῆς Νο-
τίουν 'Αφρωδή, χονηματούν για τὸ
στρόμπιο τὸν δρόμον ένα είδος φε-
ρούσιο, τὸ διάστολον πάντα φύγεται καὶ
μεταβύλλεται σὲ πρόστιμα.

— 'Ενα τέτοιο πρόστιμα τοποθε-
τούν καὶ στὶς γραμμές τῶν τρέμων.

— 'Ένας 'Αιμερικανὸς ἐφερεότης ἔ-
ξεπέληψε τελευταῖς τὸν ἐπιστημονικό κόσμο, διάλωσε δι μπορεῖ μὲ τοὺς
κήπους νὰ γκρεμήσῃ τούχους, σπίτια καὶ
οινωνίζοτες ἀδύμα ...

— 'Ο έλογν ἐφερεότης ἀνατέψει
δι μὰ συνδιασμένη ... Έχριζες ήνων
ἀπό 30.000 σιάτυγγες, προσαλεῖ δύ-
ναμιν τοη μὲ τὴν δινάριαν ένδος Λιτων.,
ἀπεις ο ίησοι αντότι μην έχουν τὴν ίδια
κατεύθυνσιτες.

— 'Ο Όλιβερ Μπράιτ, ἀπό τὸ Τένεσιον τῶν 'Ηνωμένων Πολιτεῶν,
έχριζε τὴ διαθήκη του, λίγες στιγμές πρὶν πεθάνη, ἐπάνω στὸ κολ-
λάριο του.

— 'Ένας 'Άλλος πάλιν, 'Αμερικανὸς κι' αύτός, ὁ Χέμπερτ Στιάτσαμ,
έχριζε τὴ διαθήκη του σ' ἔνα πέτρον σκαλατάτι !

— 'Τὰ καιλύτερα κι' αρχιβύθερα ζάνεζήτημα κεώματα τὰ βρυξάνων ἀπό
τὰ καρδιά.

— 'Νά και κάτι, τὸ διόπον θά σπιτήληση : Τὰ σαλιγκάρια έχουν
20.000 δόντια !...

— 'Καὶ κάτι κάθημι πολὺ ἐπιτηρητικό : 'Η μικρές πεταλούδιτες, ποὺ
πέφτουν ἐπάνω στὸ φύσι, σάν τυφλές, καὶ καϊγούνται, έχουν 6.000 μάτια !

— 'Δηλαδή ἀπό 3.000 φακούς στὸ καθένα τους μάτι.

— 'Τὰ δώματα αγγί καὶ τὸ γάλα, διταν κανέται τὰ φάντασμάνων.

— 'Κατὰ τὸν περασμένον αιώνα στὴν 'Αφροδή σκοτωνόντοσαν καθέ
χρόνο 25.000 ἐλέφαντες !

— 'Τὰ τελευταῖς χρόνια σκοτώνταν 10—15 μόνον ἀπό τὰ πεζόδερ-
ματα κατ' έτος.

— 'Ο Γκαλάνη, δι διάσποριος
ικτεροβόλος, λεγόταν 'Βάτραχος, πε-
πειδὸν τὰ πόστουδα πετρώματα του
τὰ έκανε πάνω σὲ βατράχους.

— 'Ο Βενιαμίν Φραγκέλινος, πάλιν,
λεγόταν δ 'Σωλούπος τῆς 'Αιμερικα-
νας θαυμάς 'Εδισόπος, δ 'Γέργης Γι-
ρένης.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ

Διαβάσθε στὴν «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» τὰς ἀπαντήσεις τῶν
νεαρῶν κυρίων για τὴν 'Ιδανική Σύζυγο». Αρχισαν
δημοσιεύμενες ἀπό τοῦ φύλου τῶν Χριστουγέννων.